

15
20

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 2006

TRIBUNALUL SIBIU

hotărâre finală conformă
dosarul nr. 1528/C/22.11.2005
pe lîngă sefăriș
decizie de noi cu mențiunea
venit irevocabilă la data
23.06.
GREFIER

DECIZIA CIVILĂ NR.534/CA/2006

Şedinţă publică din 6 martie 2006

Președinte: [redactat] - judecător
[redactat] - judecător
[redactat] - judecător
[redactat] - grefier

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de părâta D.G.F.P. SIBIU împotriva sentinței civile nr.1528/C/22.11.2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr. /2005.

La apelul nominal s-au prezentat c.j. [redactat] pentru părâta recurrentă, precum și av.Andreșoiu Cosmin pentru reclamanta intimată

Procedura este indeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că litigiul de față este scutit de taxa de timbru conform art.17 din Legea nr.146/1997.

Se mai constată că din partea reclamantei intamate s-a depus la dosar întâmpinare, din care l ex. se comunică cu reprezentanta părâtei recurrente.

Nefiind alte cereri, instanța acordă cuvântul în dezbatere.

Reprezentanta părâtei recurrente susține recursul aşa cum a fost formulat și motivat, solicitând admiterea acestuia, modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii acțiunii reclamantei. Fără cheltuieli de judecată.

Mandatarul reclamantei intamate solicită respingerea ca nefondat a recursului părâtei și menținerea ca temeinică și legală a sentinței civile atacate pentru motivele expuse în întâmpinarea depusă la dosar. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA DE APEL

Prin sentință civilă nr.1528/C/22.11.2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr. /2005 s-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată de reclamanta

împotriva părâtei D.G.F.P. SIBIU s-a anulat decizia nr.//14.02.2005 a D.G.F.P. SIBIU și decizia de impunere nr. 142/23.12.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală. S-a anulat decizia de rambursare a

TVA nr.3230010002451/29.12.2004 a părâtei și a fost exonerată reclama de la plata sumei de ... lei reprezentând TVA suplimentară,dobă și penalități de întârziere.

Pentru a pronunța această soluție tribunalul a reținut că în mod general organul fiscal a stabilit caracterul nedeductibil al valorii neamortizate magaziei demolate în temeiul art.21 al.4 lit."c" din Legea nr.571/2003 Cod fiscal și art.42 din H.G.nr.44/2004,când aşa cum s-a demonstrat în cauză prin expertiza contabilă,demolarea magaziei înainte de amortizare integră reprezintă o casare a mijlocului fix, tratamentul fiscal aplicabil fiind reglementat de art.24 pct.15 Cod fiscal,aceasta fiind o cheltuială deductibilă pentru care nu se datorează TVA.

Împotriva hotărârii a declarat recurs pârâta DGFP SIBIU, solicitând dispunerea modificării acesteia în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului pârâta susține că instanța a aplicat și interpretat greșit legea,(motiv prev.de art.304 pct.9 Cod pr.civilă),în cauză operațiunea demolare a magaziei înainte de amortizare fiind caracterizată ca o achiziție bunuri în vederea demolării,care se încadrează în categoria stocurilor conformat cu adresei M.F.P. nr.265408/21.09.2004,astfel că sunt aplicabile prev.art.21 alit.c Cod fiscal și alin.42 din H.G.nr.44/2004.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru conform art.17 din Le. nr.146/1997.

Examinând legalitatea hotărârii atacate prin prisma criticilor părătei constată recursul ca nefondat pentru următoarele considerente:

Pentru a stabili dacă în cauză sunt aplicabile prev.art.21 al.4 lit."c" C fiscal sau ale art.24 al.15 Cod fiscal trebuie în primul rând analizate toate operațiunile reclamantei în legătură cu acest bun - magazie - începând cu cumpărături, precum și intenția reclamantei.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat nr. 0009/12.11.2003 (Fila 46 vol.I dosar nr. 1/2003) al Tribunalului Sibiu, reclamanta a cumpărat terenul de construcții în suprafață totală de 2001 m², situat în str. București nr. 10, inseris în CF nr.

„cu prețul de 1.000 lei. În contract se face mențiunea cele 2 magazine din cărămidă și cochină poartă ridicată pe acest teren și proprietatea reclamantei.

În luna iunie reclamanta demolcază una din cele magazii datorită gradu avansat de uzură.

Printre criticele ce trebuie avute în vedere la încadrarea bunurilor categoria imobilizărilor corporale potrivit pct.4.25 din Reglementul contabile simplificate,amortizate cu directivele europene,aprobată pe Ordinul M.F.P. nr.306/2002 cu completările și modificările ulterioare numără și utilizarea acestora pe o perioadă mai mare de un an."Imobiliză corporale sunt active care: a)- sunt deținute de o persoană juridică pentru utilizare în producția proprie de bunuri,servicii pentru a fi închiriate terți

sau pentru a fi folosite în scopuri administrative; b)- sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an și, c)- au o valoare mai mare decât limita prevăzută de reglementările legale în vigoare".

Cum reclamanta nu a utilizat bunul cumpărat pe o perioadă mai mare de 1 an, legea califică intenția cumpărătorului de a nu-l folosi o durată mai mare, ca o intenție de a-l cumpăra în vederea demolării, ceea ce determină încadrarea acestui bun în categoria activelor circulante – stocurilor – potrivit pct. 4.52-4.55 ale aceluiași ordin.

Potrivit art. 21 al. 4 lit. "c" din Codul fiscal, cheltuielile privind bunuri de natura stocurilor ....degradate, neimputabile pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare nu sunt deductibile, inclusiv TVA aferent nu este deductibil fiscal.

Bunul în litigiu este degradat datorită trecerii timpului, cauză obiectivă neimputabilă reclamantei, acest risc nefiind asigurat prin contractul de asigurare, astfel că instanța de fond în mod greșit a apreciat că regimul fiscal este cel prev. de art. 24 pct. 5 Cod fiscal, în loc de art. 21 al. 4 lit. "c" Cod fiscal.

Fiind incident motivul de modificare prev. de art. 304 pct. 9 Cod pr. civilă, instanța va admite recursul părâtei, va modifica hotărârea atacată și va respinge acțiunea în contencios fiscal a reclamantei, păstrând actele de control și deciziile atacate.

Recurenta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive

În numele legii

D E C I D E

Admite recursul declarat de părâta D.G.F.P. SIBIU împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr. 12/105 și în consecință:

Modifică hotărârea atacată în sensul că respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă

contradicitoriu cu părâta D.G.F.P. SIBIU.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din 6 martie 2006.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. F.M.

Daet B.I. 2 ex. 30.03.2006

Jud. fond

